

X. Skovbrug.

Skovbruget er i forhold til den nugældende fabriklovgivning stillet på ganske samme måde som landbrug og gartneri, og der kan derfor i denne henseende henvises til bemærkningerne foran.

Som begrundelse for at medtage skovbruget kan fremhæves, at der erfaringsmæssigt er forbundet en ikke helt ringe ulykkesrisiko med udøvelse af skovbrug. Hertil kommer, at det, da skovarbejde fortrinsvis udføres om vinteren, kan være ønskeligt i givet fald at kunne stille krav om opholdsskure o. lign.

Medens skovbrug således bør medtages under arbejderbeskyttelseslovgivningen, må det dog overvejes, om ikke skovbrugets nære tilknytning til landbruget og særlige forhold i øvrigt, må medføre, at der må gøres visse undtagelser fra de ellers gældende bestemmelser. Det foreslås i denne henseende, at bestemmelserne i § 14 ikke uden videre skal gælde for skovbruget, men at der på samme måde som omtalt foran for landbrug og gartneris vedkommende administrativt skal træffes afgørelse af, hvorvidt og i hvilket omfang disse bestemmelser skal gøres gældende for skovbruget.

Forsåvidt skovbrug drives rent industrielt, vil det falde ind under de for industrivirksomheder gældende regler.

Skovarbejde er omfattet af den svenske lov om arbejderbeskyttelse. Ligeledes omfatter den norske lov om arbejderbeskyttelse skovarbejde, medmindre dette er knyttet til et jordbrug og væsentlig kun foretages for at tilfredsstille gårdens behov.

XI. Institutioner m. m. til pleje af syge.

Disse institutioner er kun i ringe omfang omfattet af den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning. Deres mekanisk drevne maskineri skal dog fyldestgøre kravene om maskinbeskyttelse, og forsåvidt de selv driver vaskeri, bageri e. l., vil disse afdelinger blive betragtet som erhvervsmæssige og vil derved, forsåvidt de i øvrigt opfylder betingelserne herfor, være inddraget under tilsyn efter hele fabrikloven, eventuelt bageriloven, ligesom loven af 18. april 1925 om børns og unge menneskers arbejde i så fald må anses for at omfatte disse afdelinger.

Forslaget omfatter også disse institutioner, og loven er således tænkt anvendt på hospitaler, sygehuse, klinikker, sindsygehospitaler, åndssvageanstalter, epileptikeranstalter o. lign. Ligeledes vil læge- og tandlægevirksomheder, der beskæftiger frem-

med arbejdskraft, samt sygeplejevirkomheder i det omfang, hvori de fyldestgør betingelserne for at henføres under loven, blive omfattet af dennes bestemmelser.

Forslagets bestemmelser omfatter det på de pågældende institutioner beskæftigede personale, læger, sygeplejersker, plejere og plejersker, kontorphonale, portører, køkken- og rengøringspersonale, barberer, massører o. s. v. og vil også kunne komme til anvendelse på patienterne, for så vidt disse tager del i arbejdet i de afdelinger under institutionerne, der driver en under loven henhørende virksomhed, såsom sygehusvaskerier, køkkener m. v.

XII. Videnskabelige læreanstalter og laboratorier, kirker, foreninger, foredragsvirksomhed, skoler, biblioteker, museer o. lign., institutioner under hær og flåde, brandvæsen, fængselsvæsen o. lign.

Med hensyn til disse forskellige institutioners forhold til den nugældende fabriklovgivning og til forslaget til en ny lov kan i det hele henvises til de foran under XI gjorte bemærkninger.

Om de i § 1, stk. 2, foreslåede undtagelser fra lovens bestemmelser bemærkes:

1) Arbejde i en arbejdsgivers private husholdning.

Arbejde i en arbejdsgivers private husholdning falder ifølge forholdets natur uden for fabrikloven, dog at mekanisk drevne maskiner etc. skal fyldestgøre bestemmelserne i lovens kapitel III.

Loven af 18. april 1925 om børns og unge menneskers arbejde gælder ikke for huslig medhjælp, eftersom loven kun tager sigte på erhvervsvirksomheder.

Den i forslaget § 1, stk. 1, indeholdte definition af lovens område dækker i og for sig også det lønnede arbejde, der præsteres af medhjælpere i husholdningen. Når det imidlertid her foreslås, at arbejde i en arbejdsgivers private husholdning helt skal falde uden for loven, skyldes det, at det må anses for en uløselig opgave og i øvrigt stridende mod privatlivets fred, om arbejdstilsynet i private hjem skulle føre kontrol med overholdelsen af lovens bestemmelser vedrørende medhjælpernes forhold. For de egentlige medhjælpere er der givet visse beskyttelsesregler ved loven om retsforholdet mellem husbond og medhjælpere, jfr. lovbekendtgørelse nr. 270 af 16. juni 1941.

Det er imidlertid kun arbejdet i arbejdsgiverens private husholdning, d. v. s. arbejdet for at tilfredsstille husstandens behov,